

*3 november 2022
feestelijk symposium
15 jaar PNS
'Waar gaan we heen!?'*

WE TELLEN

Charlotte Beerda

**Stichting
Prenatale Screening
Noordoost-Nederland**

1.

Ze vraagt hoe ik me voel
En ik zeg prima

Maar ik denk
Dat ik me groot voel
Zo wonend om jou heen
Een nieuw thuis gevonden

Ze veegt de koude gel van mijn buik
En we schuiven aan de gladde tafel
Mijn hart maakt nog vreugdedansjes
Op de beat van jouw hart

We delen het moment waarop ik weet:
Ik word moeder

Haar routine is mijn droom

Ik ben één moeder

2.

Ze vraagt hoe ik me voel vandaag
En ik zeg prima
Maar ze houdt haar hoofd een tikje scheef
En haar ogen dragen een troostende lach in zich

En ik denk
Dat ik me klein voel
Zo niet in staat je te beschermen tegen
Het maakbaarheidsideaal dat

Niet is opgebouwd uit feiten, of liefde
Maar uit meningen
Ik ben niet in staat
Jou het perfecte gezonde leven te geven

Ik droom je tot leven
Maar je zult nooit leven zoals mijn droom was
Je zult groter worden, mooier
Je zult me zo veel meer geven dan ik kan berekenen
Ik vraag me af
Of je beperkingen ook voor je kunnen leven

Ik ben twee moeders

En we tellen de dagen, de weken
De vingertjes, de nekplooi, de tenen
Ik tel mijn zegeningen

3.

Ze vraagt hoe het met me gaat
Maar ik durf geen antwoord te geven

De allereerste beslissing die we als ouders moesten nemen
is het moeilijkste wat ik ooit heb gedaan

Ze veegt de gel van mijn buik en we schuiven aan, maar
De kamer is te glad voor mijn emoties
Ik kan de informatie nergens aan ophangen
Jouw routine is mijn hel

De dagen vullen zich met twijfel,
Als emmers; als vaten. Vol schaamte, vol rouw Die ik moet
dragen. Steeds om laat vallen
Zo onopvallend mogelijk achter me op wil ruimen
Jou er vooral niet mee lastig vallen
Maar je ziet het toch aan me (het is me ontvallen)
Ik lek een beetje verdriet en de zwaarte klampt zich aan mijn lijf

Hoe kan ik mijn pijn delen,
Ik heb hier toch zelf voor gekozen?
Hoe praat je over verlies dat nooit ruimte heeft ingenomen?

Ik ben drie moeders

En we tellen de dagen
De weken
De risico's tellen we ook, die drukken we uit in kansen
We doen niet alsof we het leven kunnen berekenen
Maar we proberen elk nieuw leven, elke nieuwe moeder
De best mogelijke kansen te geven

4.

Je groeit in me
Je zaadjes zijn ontsprongen
Je voetjes zacht, maar geworteld
Je stengel verstrengeld met mijn hart
Mijn hart klopt voor jou
En ik houd je
En jij houdt je (vast) aan mij

Ik wil je dragen, wiegen
Een zacht huis bieden
Ik wil geven, alles geven
Hoe kan ik zo vol
En zo nooit genoeg zijn tegelijk?

Want ik kan niet met mezelf in een ruimte zijn
En iemand zo waardevol als jij
Verdient een moeder die beter is

Hij vraagt hoe ik me voel
En ik zeg prima
Maar ik denk dat als ze zien hoe ik me echt voel
Ik geen moeder meer mag zijn

Want
Ik ben de vrouw
Die niet gewend is
Aangerakt te worden
Verzorgd te worden
Die opeens heel dichtbij
Zachte ogen
En koude gel
Een aanraking

De muren hebben het al honderden keren gezien
Maar ik heb geen idee wat me te wachten staat
Jouw routine is mijn "keerpunt"

Ik ben vier moeders en een kind

Een kind
Dat een tweede kans krijgt
Mee op te groeien
Met de moeder
Die de moeder niet had
Met het kind
Dat voor het eerst ruimte krijgt

En we tellen
De dagen, de weken
De vingertjes, de tenen
Ik tel mijn zegeningen

5.

Ze vraagt niet aan me hoe het gaat
Maar
Ik registreer elke blik, de druk op mijn buik
Het is een intiem moment
Je bent uitgenodigd in mijn diepste pijn

En het beeld blijft zwart
Ik wist dat je er niet meer was
Maar dat lege scherm
is de definitieve klap

En ik loop naar buiten
Zie een zaal vol ronde buiken

Mijn gezicht is niet groot genoeg alle emoties te houden
Ik heb de hele nacht liggen huilen

Nog genoten van het laatste beetje
Jou || jij kindje jij ||

Het is een omhelzing op afstand
Even voel ik me verbonden
En ik tel de seconden
Ik weet niet wat de kans is op een onverwachte zaal
vol troost

De cijfers glijden van me af
Wat indruk maakt zijn de
Onuitgesproken gebaren

(jouw routine is de zwaarste dag in mijn leven)
De zwaarste dag in mijn leven
Is een van mijn dierbaarste herinneringen

Ik ben zes moeders

Ik ben zoveel verschillende moeders
En zoveel verschillende kinderen
En de dingen die ik doorleef
Vormen wortels en knoppen
Die zich met mij verstrengelen
Ik ben een wild boeket van kansen en belemmeringen
Zorg ervoor dat
Elke keer als je mij ziet
Je iets anders ziet. Een andere kant ziet
Ik ben een mozaïek van moeders

Ik ben moeder zeven

We tellen de weken

Zoals ik de bomen uit het raam telde als kind

Ik mag zelf niet sturen

Alleen meerijden

Kijken hoe de weg zich voor me ontvouwt

En zo strek jij, cel voor cel, je wonder voor me uit

Om je later weer op te vouwen

Zo gezellig opgerold tegen mijn altijd volle blaas

Zie ik de omlijning van je hakje zo door mijn buik heen prikken

En ik moet plassen, altijd plassen

We tellen de weken

Ik ben gerustgesteld bij 13

Leef toe naar de 20

Laat vanaf daar los

M'n adem die ik al die tijd heb ingehouden

Alles is goed, je bent

Een zaailing die nog door de lichtgrens moet breken

Het is week 40

Ze vraagt of ze hem even mee mag nemen

En we tellen de vingertjes de tenen

Ze legt hem bij me neer

Ze vraagt hoe ik me voel

En ik denk:

Zie hier een zoon

Mijn kussen knispert/kraakt/kreukelt/kruipt/fluistert/ik luister
zijn kleine nageltjes krassen voorzichtig tasten mijn borsten
mijn handen

elke slok een zucht een zegen een teken van leven

-skracht hij smacht en smakt met al zijn machte

het lieve gezichtje. Het ronde bolletje zo zacht als zacht maar kan
en dan die donshaartjes en dan

ik ben high zonder feest

nooit zo high geweest

high op m'n lelijkst

een pijn een liefde een leven

één, twee drie keer ben ik een levensbrug geweest

een keer dood twee keer leven

alle drie de keren heb ik leren leven

terug naar m'n kussen m'n heupen rusten mijn wimpers kussen

zachtjes elkaar kon ik maar slapen. Het is wiegen en dragen

tellen van dagen. En elke keer als ik omkijk ruik ik zuur

het is oud zoet

en zijn nageltjes krassen zijn zijn is het fijnst het blijft het

dichtbijmij-st

nog maar even geleden waren we samen één en dan die

zuchtjes die steuntjes zijn adem het mooiste geluid en dan

ik ben high zonder feest

nooit zo high geweest

high op m'n lelijkst
ik ben high zonder feest
nooit high geweest
high op m'n lelijkst
en nog nooit
zo sterk geweest

*(zie hier een zoon is ook te beluisteren op Spotify:
Zoek op 'Charlotte Beerda of op 'Zie hier een zoon'.)*